

FOTO PATRICIO VALLS / ARXIU ANTONI DORSÉ

Artur Dorsé en una cursa ciclista l'any 1945.

dels contractes i les penoses dificultats en les quals havien de correr els ciclistes, que sovint anaven pedalejant fins als punts de sortida des de Granollers o havien de dormir allà on podien, ja que els hotels estaven destinats només a les primeríssimes figures.

Enamorat del ciclisme i de la seva pràctica, ha dedicat a aquest esport/negoci gairebé tota la seva vida. Per als més joves, en el cas de Granollers i comarca, ha estat un exemple i una referència a seguir, ja que quan el Club Ciclista Granollers passà per dificultats durant la dècada dels anys 1970 i gairebé ni existia (s'havia donat de baixa fins i tot de la Federació) va ser gràcies a ell i altres corredors com **Isidre Serra** que es va decidir refundar el Club el 1977. Dorsé, en la mesura de les seves possibilitats, va fer possible una continuïtat que semblava impossible. Ell, com d'altres aficionats, ha anat gaudint de les sortides de grup organitzades pel Club Ciclista Granollers, una proposta en la qual ha participat activament fins fa aproximadament uns dos anys.

ARXIU ANTONI DORSÉ

1946: Artur Dorsé.

XAVIER SOLANAS

Artur Dorsé al seu taller de bicicletes del carrer Alfons IV, núm 33.

EL SEU TALLER DE REPARACIÓ DE BICICLETES DEL CARRER ALFONS IV, UN SANTUARI CICLISTA

dilluns, dia 28 de juliol de 2002. Sis de la tarda. **Artur Dorsé** i **Serra** (Granollers, 20-3-1920, casat amb **Esperança López** i pare de dos fills: **Mari Carme** i **Toni**) la fa petar amb **Joan Mundet**, un bon amic que de tant en tant passa pel seu taller per veure'l i interessar-se per la seva salut. L'arribada del periodista i del fotògraf sembla trencar, per uns moments, la xerrada amigable i entranyable que mantenen tots dos. Dotat encara d'una gran memòria, Dorsé parla de les seves gestes amb humilitat i despatxa la seva participació en vuit voltes a Catalunya i dues vueltes a Espanya amb un «*sempre feia el que podia, ja que si no corries no menjaves i per tant...*». Té, això, sí, records elogiosos vers ciclistas amb els quals va competir, destacant la seva estima pels vallesans **Joaquim Filbà** de Sant Pere de Vilamajor, **Miquel Casas** de Caldes de Montbui...

Passats uns minuts, arriba al taller el seu fill **Toni**, un entusiasta practicant de la bicicleta que ha seguit des de molt jove les passes —tot i que només com a aficionat— del seu pare. Porta unes fotos i un programa del Club Ciclista Granollers de l'any 1946 i li pregunta sobre els ciclistes que l'acompanyen. Malauradament, la majoria ja són morts. Mentre, les seves mans acaronen la goma d'una bicicleta que s'ha fet malbé. Als seus 82 anys segueix treballant i lamenta que no pugui avançar més per culpa de la malaltia i... dels periodistes. Mundet ja fa uns minuts que ha marxat quan **Xavier Solanas** intenta plasmar la figura del gran Dorsé en la immensitat del seu taller. Es tracta d'un santuari que ha estat i és tota una referència per al ciclisme local, ja que aquí resideix des de fa molts anys —tothom ho sap— una gran figura del ciclisme i el gran avalador del Club Ciclista Granollers.

XAVIER SOLANAS

Artur Dorsé i el seu fill Antoni, ambdós del Club Ciclista Granollers.